

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Kuchynkou v právní věci
žalobce: S.I., státní příslušnost Guinejská republika, proti **žalovanému: Ministerstvo
 vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, pošt. schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o
 žalobě proti rozhodnutí žalovaného ve věci mezinárodní ochrany ze dne 06.12.2011 č.j.
 OAM-53/VL-18-K01-2009,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou předanou k poštovní přepravě dne 03.02.2012 žalobce brojil proti rozhodnutí
 žalovaného ve věci mezinárodní ochrany ze dne 06.12.2011 č.j. OAM-53/VL-18-K01-2009.

Napadeným rozhodnutím Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,
 rozhodlo o žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kterou podal žalobce dne 27.1.2009, tak,
 se mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu,
 ve znění pozdějších předpisů, neuděluje.

Svou žalobu odůvodnil žalobce takto: *„Proti svrchu uvedenému (v odstavci ve věci)
 „rozhodnutí“ se v plném rozsahu odvolávám, a to proto, že mi nebyl udělen azyl a
 mezinárodní ochrana, a to ve smyslu zákona č. 325/1999 Sb. a zákona č. 283/1991 Sb.
 Žádám, aby uvedené rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR bylo zrušeno a nahrazeno
 rozhodnutím novým, které mé žádosti o udělení azylu vyhoví.“.*

Dne 06.02.2012 pod čj. 60Az 3/2012-7 soud vyzval žalobce mj. k tomu, aby nejdéle
 ve lhůtě do 14.02.2012 odstranil vady žaloby tak, že uvede žalobní body, z nichž bude patrné,
 z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí
 žalovaného za nezákonné nebo nicotné. V této výzvě soud uvedl, že žaloba především
 postrádá žalobní body, tj. důvody (skutkové a právní), pro které žalobce považuje napadené
 rozhodnutí za nezákonné či nicotné. Soud proto vyzývá žalobce k odstranění této vady a
 poučuje jej, že žalobní body musí být vyličený natolik konkrétně, aby bylo zřejmé, jakých
 chyb se dle názoru žalobce žalovaný v napadeném rozhodnutí či ve správním řízení, které mu
 předcházelo, dopustil a jaká ustanovení jakých právních předpisů měl žalovaný v souvislosti
 s vytýkanými pochybeními v neprospěch žalobce porušit. V uvedené výzvě soud poučil
 žalobce, že rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další
 žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby, tj. do 15 dnů poté, kdy bylo napadené
 rozhodnutí žalobci doručeno. Ve výzvě byl žalobce poučen rovněž o tom, že nebudou-li vady

žaloby stanoveným způsobem odstraněny a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud žalobu usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek.

Na tuto výzvu reagoval žalobce podáním tohoto znění: „*Vzhledem k tomu, že jsem t.č. ve výkonu trestu, žádám soud, abych mohl důvody a důkazy předložit při ústním jednání, mám složitější přístup k listinám a styk s právníkem.*“.

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s.ř.s.*“).

Ustanovení § 37 odst. 5 s.ř.s. zní: Předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu [věta první]. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek [věta druhá]. O tom musí být podatel ve výzvě poučen [věta třetí].

Ve smyslu § 71 odst. 2 věty třetí s.ř.s. rozšířit žalobu o další žalobní body může žalobce jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Ohledně žalobních bodů došel rozšířený senát Nejvyššího správního soudu nově k tomuto názoru: „*Smyslem uvedení žalobních bodů [§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.] je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným – nicméně srozumitelným a jednoznačným – vymezením skutkových i právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat.*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.08.2010, čj. 4 As 3/2008-78, publikovaný pod č. 2162/2011 Sb. NSS).

V daném případě nebyl v žalobě uveden žádný žalobní bod. Napadené rozhodnutí správního orgánu bylo žalobci předáno dne 30.01.2012. Jelikož lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany je 15 dnů ode dne jeho doručení, vyzval soud žalobce k odstranění vad žaloby – uvedení žalobních bodů nejdéle ve lhůtě do 14.02.2012. Ani ve své reakci na výzvu soudu žalobce nepředložil byť i jen zcela obecné a stručné – nicméně srozumitelné a jednoznačné – vymezení skutkových i právních důvodů tvrzené nezákonnosti a/nebo procesních vad jím napadeného rozhodnutí správního orgánu. U žalob proti rozhodnutí správních orgánů ovšem musí být od počátku zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat, předložení důvodů nezákonnosti či nicotnosti napadeného rozhodnutí správního orgánu poprvé až při ústním jednání před soudem proto není možné. Jelikož soud přezkoumává napadené rozhodnutí správního orgánu v zásadě jen v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), vede absence jakéhokoli žalobního bodu v žalobě jednoznačně ke stavu, že v řízení o takové žalobě není možno pro tento nedostatek pokračovat.

Za této situace soudu nezbylo než podanou žalobu podle § 37 odst. 5 věty druhé s.ř.s. usnesením odmítnout.

Soud neprojednával věc samu, a proto mohl rozhodnout bez jednání (§ 49 odst. 1 věta první s.ř.s. *a contrario*).

Jelikož žalobu nebylo možno projednat věcně, soud nevyzýval žalovaný správní orgán k předložení správního spisu a jeho vyjádření k podané žalobě.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věty první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 20. února 2012

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková